

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

I. Impius varijs modis, se excusat, & in alios causam culpamque suam
reijcit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

DE INFINI-
TA GRAVITATE
PECCATI MOR-
TALIS.

LIBER TERTIVS.

Graue est peccatum mor-
tale, si causa spectetur,
quæ impium mouet ad
peccandum.

CAPIT I.

*Impius variis modis se excusat, & in
alios cum causis culpam suam
reijcit.*

VM impius violatæ legis
accusatur, delicta sua
nō agnoscit, sed vel negat, vel ex-
cusat, vel in Deum aliosuē, rati-
onib. omnib. illa, summa teme-
ritate & impietate deriuat, sicq;
se defendens, & in verba malitiæ

I 3

decli-

Lib. 14. Ci-
uit. c. 14.

declinans, lutum luto, vt in pro-
uerbio est, purgans, non se Do-
mino, sed Dominum sibi abscō-
dit, & peccata sua detestāda ma-
gis & abominanda reddit. Id D.
Augustinus his verbis docet: Pe-
ior est, inquit, etānabiliorg. *superbia*
qua etiam in peccatis manifestis suffu-
gium excusationis inquiritur, sicut illi
primi homines, quorum & illa dixit:
Serpens seduxit me, & manducauit
& ille dixit, mulier quam dedisti mi-
hi, hac dedit mihi de ligno, & edi-
tusquā hic sonat petitio venia, nisi
quam imploratio medicina. Nam
licet isti, non sicut Cain, quod com-
miserunt negent; ad huc tamen su-
perbia quarit in alium referre, quod
perperam fecit; superbia mulieris in
serpentem, superbia viri in mulierem.
Sed accusatio potius quā excusatio
vera est, ubi mandati diuini est aperta
transgressio. Neq. enim hoc propter

non fe
suadeō
misi,
tur ve
Hæc
acced
alia p
peccato
patroci
iuxta
suum
eboat.
dum l
clines
excusa
gratia
ni Dom
statim
quoque
conue
tione
Excus
sunt,
item,

non fecerunt, quia id mulier serpente
suadete, vir muliere impertiente com-
misit, quasi quiq, Deo, cui vel credere-
tur vel cederetur, anteponendu fuit.

Hac Augustinus. Cuius sententia
accedit B. Gregorius, cum inter
alia plurima hoc habet: peccatum
peccato addit, qui culpa, quam fecit,
patrocinijs defensionis adiungit: contra,
juxta B. Augustinum, qui peccatu
suum non defendit, iustitiam suam in-
choat. Quare David hunc in mo-
dum Deum precatus est: Ne de-
clines cor meum in verba malitia ad
excusandas excusationes in peccatis;
gratia hac impetrata dixit: pecca-
vi Domine, exaudit usq; est ab illo
statim, vnde subditur: Dominus
quoque transtulit peccatum tuum. E-
conuerso saul peccatum excusa-
tione regens, regno deiicitur.
Excusationes haec fabulationes
sunt, quas narrant iniqui; scuto
item, quibus Leviathan serpens

Lib. 22.

Mor. c. 13.

Serm. 4. de
Charit.

Pf. 140.

2. Reg. 12.

13.

1. Reg. 15.

20.

Pf. 118. 35.

Iob. 41. 3.

tortuosus tueri consuevit cor-
 pus. Excusatores verò malorum
 suorum, Diaboli sunt aduocati;
 & aspides non audientes voces
 incantantium; Cameli item cor-
 nua sua quærentes, aures autem
 amittentes. Eorum fila tenuia,
 quibus suas excusationes texere
 solent, abrumperè sic conabor,
 vt peccati vnicam causam apud
 se residere, nisi proteruus esse
 velit, fateri debeat. Votis aspira-
 re dignetur Deus.

CAPVT II.

*Peccator, in sui defensionē, obtendit De-
 um velle, præcipere, incitare, &c.
 ipsum ad peccandum.*

NEque defuerunt, neq; iam
 defunt hæretici, infelici fi-
 dere nati, qui *plus quàm hæretici*,
 vt Irenæus loquitur, referente
 Eusebio Cæsariensi, blaterarunt
 & blaterant Deum velle, præci-
 pere,

*Lib. 5. Hist.
 c. 80.*